

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

19. uważa, że kodeks dobrego postępowania administracyjnego zaproponowany przez rzecznika i zatwierdzony przez Parlament w rezolucji z dnia 6 września 2001 r. służy za przewodnik i punkt odniesienia personelowi wszystkich organów i instytucji wspólnotowych; wyraża zadowolenie z powodu zatwierdzenia kodeksu przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny; wyraża również zadowolenie z powodu podpisania z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym protokołu porozumienia w sprawie rozpatrywania skarg; zachęca rzecznika do rozważenia przeglądu kodeksu dobrego postępowania w oparciu o doświadczenia ostatnich dziesięciu lat i do propagowania i wymiany dobrych praktyk na tej podstawie;
20. wyraża ubolewanie, że skargi dotyczące złego stosowania przez jakieś państwo członkowskie prawa wspólnotowego, otrzymywane przez rzeczników krajowych, nie są rejestrowane przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; sugeruje Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich ich wspólne uwzględnianie, żeby umożliwić lepsze zrozumienie problemu;
21. sugeruje rzecznikowi, żeby zachęcał rzeczników krajowych do regularnej wymiany informacji z ich parlamentami krajowymi na wzór wymiany istniejącej między Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich i Parlamentem;
22. zachęca Komisję Europejską do opracowania europejskiej ustawy administracyjnej wspólnej dla wszystkich organów, instytucji i agencji Unii;
23. zwraca uwagę rzecznika na nową procedurę naboru pracowników przez EPSO i sugeruje nadzór nad jej stosowaniem połączony z analizą stwierdzonych zmian;
24. popiera pomysł utworzenia portalu intranetowego wspólnego dla wszystkich członków Europejskiej Sieci Rzeczników Praw Obywatelskich w celu zapewnienia regularnego rozpowszechniania dokonań;
25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz ich rzecznikom praw obywatelskich lub podobnym właściwym organom.

Sprawozdanie specjalne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Parlamentu Europejskiego w związku z projektem zalecenia dla Komisji Europejskiej w sprawie skargi 676/2008/RT

P7_TA(2010)0436

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego w następstwie jego projektu zalecenia dla Komisji Europejskiej dotyczącego skargi 676/2008RT (2010/2086 (INI))

(2012/C 99 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając specjalne sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego przedstawione w dniu 24 lutego 2010 r.,
- uwzględniając art. 228 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawny art. 195 TWE),
- uwzględniając art. 41 ust. 1, art. 42 i 43 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich ⁽¹⁾, zmienioną decyzją 2008/587/WE, Euratom Parlamentu Europejskiego z dnia 18 czerwca 2008 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie kontaktów ze skarżącym w odniesieniu do naruszeń prawa wspólnotowego ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 205 ust. 2 zdanie pierwsze Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A7-0293/2010),
- A. mając na uwadze, że na mocy art. 228 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich uprawniony jest do przyjmowania od każdego obywatela Unii skarg dotyczących przypadków niewłaściwego administrowania w działaniach instytucji lub organów Unii,
- B. mając na uwadze, że skargi składane przez obywateli UE stanowią ważne źródło informacji na temat możliwych naruszeń prawa UE,
- C. mając na uwadze, iż zgodnie z art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej każdy ma prawo, „aby jego sprawy były załatwiane przez instytucje, organy, biura i agencje Unii bezstronnie, rzetelnie i w rozsądnym terminie”,
- D. mając na uwadze, że w dniu 1 marca 2007 r. organizacja międzyrządowa działająca w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego zwróciła się do Komisji o dostęp do posiadanych przez Dyрекcję Generalną ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu oraz byłego wiceprzewodniczącego Komisji odpowiedzialnego za przedsiębiorstwa i przemysł informacji i dokumentów, dotyczących spotkań między Komisją a przedstawicielami producentów samochodów, na których dyskutowano o podejściu Komisji do emisji dwutlenku węgla przez samochody,
- E. mając na uwadze, że Komisja zapewniła dostęp do 15 z 18 pism wysłanych do ówczesnego komisarza Güntera Verheugena, ale odmówiła dostępu do trzech pism wysłanych przez niemieckiego producenta samochodów Porsche, uzasadniając, że ich ujawnienie zagroziłoby interesom handlowym przedsiębiorstwa,
- F. mając na uwadze, że art. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽⁴⁾ stanowi, że celem tego rozporządzenia jest zapewnienie jak najszerszego dostępu do dokumentów Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji oraz mając na uwadze, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wszelkie odstępstwa od tej zasady muszą być restrykcyjnie interpretowane,
- G. mając na uwadze, że Komisja odmówiła skarżącemu dostępu do odnośnych pism przedsiębiorstwa Porsche AG na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, który stanowi, że „instytucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go naruszyłoby ochronę [...] interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej”,
- H. mając na uwadze, że przedmiotowe pisma zostały wystosowane przez przedsiębiorstwo Porsche AG w kontekście przeprowadzanych przez Komisję konsultacji z głównymi podmiotami, dotyczących przeglądu wspólnotowej strategii na rzecz ograniczenia emisji dwutlenku węgla z samochodów osobowych; mając na uwadze, że w związku z tym potencjalnie pisma te zawierały informacje na temat stosunków biznesowych przedsiębiorstwa Porsche AG i dlatego Komisja mogła uznać je za wchodzące w zakres stosowania wyjątków, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001,

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 17.7.2008, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. C 244 z 10.10. 2002, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- I. mając na uwadze, że służby rzecznika skontrolowały trzy przedmiotowe pisma od przedsiębiorstwa Porsche AG, a także wymianę wiadomości elektronicznych między Komisją i przedsiębiorstwem, w której Komisja poinformowała Porsche AG, że nie zamierza ujawnić odnośnych pism, oraz mając na uwadze, że rzecznik na podstawie tej kontroli stwierdził, iż Komisja niesłusznie odmówiła pełnego dostępu do trzech pism przedsiębiorstwa Porsche AG w oparciu o art. 42 ust. 2, a także częściowego dostępu w oparciu o art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, co stanowi przypadek niewłaściwego administrowania,
  - J. mając na uwadze, że w dniu 27 października 2008 r. rzecznik sporządził projekt zalecenia dla Komisji, w którym zawarł szczegóły swojej analizy faktyczno-prawnej i stwierdził, że Komisja powinna zapewnić dostęp do przedmiotowych trzech pism od przedsiębiorstwa Porsche AG do byłego komisarza Güntera Verheugena w całości lub rozważyć ich częściowe ujawnienie,
  - K. mając na uwadze, że rzecznik, powołując się na art. 195 Traktatu WE (obecny art. 228 TFUE), zwrócił się do Komisji o dostarczenie szczegółowej opinii w przeciągu trzech miesięcy, tj. do 31 stycznia 2009 r.,
  - L. mając na uwadze, że Komisja nie przedstawiła swojej opinii w przewidzianym przez art. 228 TFUE trzymiesięcznym terminie, natomiast występowała sześciokrotnie o przedłużenie terminu na przedstawienie szczegółowej opinii w sprawie projektu zalecenia rzecznika, a także mając na uwadze, że w lipcu, a potem we wrześniu 2009 r. rzecznik poinformował sekretariat Komisji o zamiarze przedstawienia specjalnego sprawozdania Parlamentowi w razie nieotrzymania odpowiedzi na swój projekt zalecenia,
  - M. mając na uwadze, że Komisja w nowym składzie po rozpoczęciu urzędowania przyznała rzeczywiście dostęp do pism, ale nastąpiło to przeszło 15 miesięcy po sporządzeniu projektu zalecenia, a nie po trzech miesiącach, o których mowa w statucie rzecznika oraz w art. 228 TFUE,
  - N. mając na uwadze, że Komisja, zwlekając z odpowiedzią na projekt zalecenia przez 15 miesięcy, nie dopełniła obowiązku współpracowania z rzecznikiem szczerze i w dobrej wierze podczas jego śledztwa w sprawie 676/2008/RT, a także mając na uwadze, że jest to szkodliwe nie tylko dla dialogu między-instytucjonalnego, ale także dla publicznego wizerunku UE,
  - O. mając na uwadze, że rzecznik stwierdził opóźnienia Komisji w kolejnej sprawie dotyczącej dostępu do dokumentów (355/2007(TN)FOR), w której Komisja powinna była przedstawić szczegółową opinię na temat projektu zalecenia rzecznika do 31 października 2009 r., ale dotychczas tego nie zrobiła,
  - P. mając na uwadze, że Komisja dotrzymała pierwotnych terminów na udzielenie odpowiedzi skarżącym jedynie w czterech z 22 przypadków dotyczących dostępu do dokumentów, jakimi zajmował się rzecznik w roku 2009; mając na uwadze, że w 14 przypadkach ze wspomnianych 22 przedstawiła ona swoją odpowiedź z ponad 30-dniowym opóźnieniem, a w sześciu – z przynajmniej 80-dniowym,
  - Q. mając na uwadze, że Parlament jako jedyna instytucja UE pochodząca z wyborów powszechnych ma obowiązek utrzymania i ochrony niezależności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w pełnieniu przez niego obowiązków wobec obywateli UE, a także monitorowania, w jaki sposób realizowane są jego zalecenia,
1. popiera krytyczne uwagi Rzecznika Praw Obywatelskich odnoszące się do Komisji oraz jego zalecenia dla Komisji w związku ze skargą 676/2008/RT;
  2. przyznaje, że nadmierne opóźnienia w udzielaniu rzecznikowi odpowiedzi w tej sprawie stanowią naruszenie przez Komisję obowiązku lojalnej współpracy, jak przewiduje to Traktat;

⁽¹⁾ Artykuł 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stanowi, co następuje: „Jeśli wyjątki dotyczą jedynie części tego dokumentu, pozostałe części dokumentu powinny być ujawnione.”

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

3. jest bardzo zaniepokojony ogólną praktyką opóźniania i blokowania przez Komisję dochodzeń prowadzonych przez rzecznika w przypadkach dotyczących dostępu do dokumentów;
4. przypomina, że w kontekście konsultacji przewidzianych w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Komisja musi podać termin odpowiedzi dla będącej autorem dokumentu strony trzeciej, i podkreśla, że Komisja powinna wykorzystywać te uprawnienia w sposób umożliwiający jej przestrzeganie własnych terminów ⁽¹⁾;
5. przypomina stosowne orzecznictwo dotyczące zasady lojalnej współpracy (art. 4 ust. 3 TUE), zgodnie z którym instytucje Unii mają obowiązek współpracować w dobrej wierze ze sobą, a także zauważa, że obowiązek ten jest jasno sformułowany w nowym art. 13 ust. 2 TUE;
6. jest zdania, że brak współpracy ze strony Komisji w tym i innych przypadkach pociąga za sobą ryzyko osłabienia zaufania obywateli do Komisji, a także podważenia zdolności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i Parlamentu Europejskiego do stosownego i skutecznego nadzorowania Komisji, a co za tym idzie, jest wbrew rzeczywistej zasadzie praworządności, na której spoczywa Unia Europejska;
7. żąda, żeby Komisja zobowiązała się wobec Parlamentu Europejskiego do spełniania w przyszłości obowiązku lojalnej współpracy z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich;
8. uważa, że jeżeli Komisja nie podejmie takiego zobowiązania i/lub nadal będzie działać bez chęci współpracy z rzecznikiem, Parlament będzie mógł nałożyć na nią sankcje, które mogą obejmować umieszczenie w rezerwie części budżetu Komisji przeznaczzonego na wydatki administracyjne;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich.

⁽¹⁾ Art. 5 ust. 5 szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) 1049/2001, załączonych do decyzji Komisji 2001/937/WE, przewiduje, że „konsultowana strona trzecia, będąca autorem dokumentu, udziela odpowiedzi w nieprzekraczalnym terminie, który nie może być krótszy niż pięć dni roboczych, ale musi umożliwiać Komisji dotrzymanie jej własnych terminów na udzielenie odpowiedzi ...”.

Sprawozdanie roczne z kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej (2008)

P7_TA(2010)0437

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie 26. sprawozdania rocznego z kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej (za rok 2008) (2010/2076 (INI))

(2012/C 99 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Sprawozdanie z oceny systemu EU Pilot” (COM(2010)0070),
- uwzględniając 25. roczne sprawozdanie Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego (2007) (COM(2008)0777),
- uwzględniając dokumenty robocze Komisji (SEC(2009)1683, SEC(2009)1684, SEC(2009)1685 i SEC(2010)0182),